2013/2277(INI)

11.2.2014

AVIZ

al Comisiei pentru afaceri constituționale

destinat Comisiei pentru afaceri economice și monetare

referitor la raportul de cercetare privind rolul și operațiunile troicii (BCE, Comisia și FMI) în ceea ce privește țările care fac parte din programul zonei euro
(2013/2277(INI))

Raportor pentru aviz: Helmut Scholz

PA_NonLeg

SUGESTII

Comisia pentru afaceri constituționale recomandă Comisiei pentru afaceri economice și monetare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

A. întrucât instrumentele de asistență financiară create recent pentru țările din zona euro nu se bazează pe legislația primară a UE și întrucât articolul 143 din TFUE stabilește în mod explicit instrumentele pentru țările din afara zonei euro;

B. întrucât Curtea de Justiție a Uniunii Europene, referindu-se la articolul 13 alineatul (3) din Tratatul privind MES, a confirmat recent (cauza Pringle) faptul că Comisia Europeană, prin implicarea sa în Tratatul privind MES, trebuie „să promoveze interesul general al Uniunii” și „să asigure coerența dintre memorandumurile de înțelegere încheiate în cadrul Mecanismului european de stabilitate și dreptul Uniunii Europene”;

C. întrucât articolul 151 din TFUE prevede că măsurile luate de UE și de statele sale membre trebuie să fie conforme cu drepturile sociale fundamentale enunțate de Carta socială europeană din 1961 și de Carta comunitară privind drepturile sociale fundamentale ale lucrătorilor din 1989 în vederea îmbunătățirii, printre altele, a dialogului social;

D. întrucât la articolul 152 din TFUE se menționează următoarele: „Uniunea recunoaște și promovează rolul partenerilor sociali la nivelul său, ținând seama de diversitatea sistemelor naționale. Aceasta facilitează dialogul dintre aceștia, respectându-le autonomia.”;

E. întrucât condițiile pentru asistență financiară sunt convenite de comun acord de instituțiile relevante ale UE, de Mecanismul european de stabilitate (MES) și FMI, dar decizia finală este mereu luată de consiliul MES, în conformitate cu memorandumul de înțelegere negociat anterior de troica cu guvernul statului membru în cauză;

F. întrucât troica a reprezentat o soluție ad-hoc adoptată în condiții de constrângeri de timp considerabile, într-un context determinat de criza economică și în care trebuiau luate decizii urgente, pentru a sprijini țările care se confruntau cu foarte mari dificultăți, pentru a evita falimentul necontrolat și efectul de contagiune a crizei către alte state membre, pentru a opri speculațiile de datorii suverane și pentru a preveni prăbușirea zonei euro;

G. întrucât memorandumurile de înțelegere semnate de țările din zona euro, prin care cer asistență financiară, au un impact negativ asupra drepturilor sociale ale cetățenilor; întrucât în această situație este extrem de important să se asigure faptul că conceperea și implementarea programelor de asistență financiară fac obiectul unei responsabilități democratice corespunzătoare, atât la nivel european cât și național,

1. subliniază că înființarea FESF și a MES în afara instituțiilor Uniunii reprezintă un regres în evoluția Uniunii, în principal în detrimentul Parlamentului, al Curții de Conturi și al Curții de Justiție a Uniunii Europene;

2. solicită o modificare a tratatului cu scopul de a crea un instrument unic de asistență

financiară în cadrul comunitar pentru toate statele membre ale UE întrucât orice îndepărtare de la metoda comunitară și recurgerea frecventă la acorduri interguvernamentale ar submina Uniunea; consideră că o astfel de modificare ar trebui să permită Uniunii și instituțiilor sale să răspundă rapid, eficient și într-o manieră legitimă din punct de vedere democratic provocărilor care ar putea periclita în viitor stabilitatea economică, financiară și socială a zonei euro și a statelor sale membre; solicită, prin urmare, crearea unui Fond Monetar European (FME);

3. consideră că troica a fost instituită ca soluție de rezervă și de urgență pentru a salva proiectul zonei euro și soliditatea financiară și economică a statelor sale membre, dar, de acum înainte, ar trebui să existe o abordare cu caracter permanent și un mecanism centrat asupra obiectivelor de creștere durabilă și stabilitate financiară pentru a preveni și soluționa situații similare;

4. regretă că sistemul de asistență financiară nu a făcut încă obiectul unui control parlamentar adecvat și a unei obligații de răspundere în cadrul tratatelor UE;

5. consideră că analiza actuală a activității desfășurate de troică cu privire la statele membre care fac obiectul programului ar trebui să fie folosită drept o sursă de informații importantă pentru a beneficia de experiența din trecut și a adopta noi abordări privind noi mecanisme care ar trebui create pentru a evita un nivel ridicat al costurilor corective aplicate economiilor europene în viitor;

6. observă că, deși negocierile pe marginea memorandumului de înțelegere și mandatul troicii au fost considerate drept lipsite de transparență, alegătorii din țările care fac obiectul programului au avut ocazia să-și exprime acordul cu privire la liniile generale ale programelor de ajustare;

7. insistă asupra responsabilității în fața Parlamentului European a Comisiei Europene, în principal, ca una dintre instituțiile europene implicate în definirea, deciderea și monitorizarea programelor de ajustare economică ale statelor membre din memorandumul de înțelegere; solicită ca următoarea Convenție să prevadă ca deciziile importante să fie comunicate în mod periodic Parlamentului European; subliniază necesitatea de a asigura răspunderea democratică directă a instituțiilor europene în fața Parlamentului European și pe cea a guvernelor statelor membre în fața propriilor parlamente naționale;

8. subliniază că urmărirea stabilității economice și financiare în statele membre și Uniune în ansamblul său nu trebuie să submineze stabilitatea socială, modelul social european și drepturile sociale ale cetățenilor UE; subliniază că participarea partenerilor sociali în cadrul dialogului economic la nivel european, așa cum prevăd tratatele, trebuie înscrisă pe agenda politică; solicită ca partenerii sociali să fie implicați așa cum o cere situația în conceperea și punerea în aplicare a programelor de ajustare, actuale și viitoare;

9. solicită o clarificare urgentă a responsabilităților fiecărei instituții a troicii și a relațiilor acestora cu Eurogrupul;

10. consideră că relația zonei euro cu FMI ar trebui redefinită, pentru a elimina treptat implicarea directă a FMI în soluționarea problemelor legate de datoriile suverane din zona euro;

11. subliniază că instituțiile UE se supun integral legislației UE și sunt obligate, în cadrul troicii, să acționeze în conformitate cu drepturile fundamentale ale omului, care se aplică pretutindeni și oricând, conform articolului 51 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	11.2.2014
Rezultatul votului final	+: 9 –: 4 0: 10
Membri titulari prezenți la votul final	Andrew Henry William Brons, Zdravka Bušić, Carlo Casini, Andrew Duff, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Zita Gurmai, Gerald Häfner, Daniel Hannan, Stanimir Ilchev, Constance Le Grip, Morten Messerschmidt, Sandra Petrović Jakovina, Paulo Rangel, Tadeusz Ross, Algirdas Saudargas, Indrek Tarand, Luis Yáñez-Barnuevo García
Membri supleanți prezenți la votul final	Elmar Brok, Zuzana Brzobohatá, Vital Moreira, Helmut Scholz, György Schöpflin, Rainer Wieland